

Andrei Mauranen kuollut.

Andrei Mauranen.

Yhä harvemmaksi käyvät niiden vanhemman polven itäkarjalaisten rivit, jotka parikymmentä vuotta sitten joutuivat etsimään uutta kotia Suomen rajojen sisäpuolelta. Näihin kuului liikemies *Andrei Mauranen*, joka kuoli Lieksassa viime kuun 21 p:nä. Vainaja oli syntynyt Repolan pitäjän Koropin kylässä joulukuun 4 p:nä 1872. Vainaja kuului siihen Maurasten veljessarjaan, joka on

tullut Suomessa tunnetuksi liikemiehinä, lähinnä Lieksassa.

Vainajan elämänvaiheet ovat lyhyesti seuraavat: Pienenä sai Andrei-poikana kulkea paimenessa, mutta kun ikä lisääntyi puoliväliin toiselle kymmenelle, jolloin hartiatkin levenivät, lähti nuorukainen itseään elättämään Suomeen. Liikemiestoimi oli aloitettava kiertokauppiaina Säkkijärvellä. Myöhemmin hän siirtyi veljensä Lieksaan perustamaan kauppaan liikeapulaiseksi, mutta jo v. 1896 perusti vainaja oman kaupan Repolan kirkolle menen pari vuotta myöhemmin naimisiin Pelagia Netsaisen kanssa. Avioliitossa syntyi kaksi lasta.

Kauppan ohella toimi vainaja Repolassa Poentsan semstvon urakoitsijana teettäen sen laskuun siltoja, asuinrakennuksia ja maanteitä. Maailmansodan aikana hän oli Venäjän valtion rautatieurakoitsijana Kantaladessa ja Knäsössä työskennellen siinä menestyksellisesti vallankumoukseen saakka.

Siirryttyään 1917 jälleen Repolaan, joutui hän innokkaasti työskentelemään sekä oman kuntansa että naapurikuntansa Porajärven kunnan liittämiseksi Suomeen. Hän toimi muutenkin kuntansa luottamustehtävissä kunnan rahavarainhoitajana ja joutui useaan otteeseen käymään kunnan valitsemana edustajana Suomen hallituksen puheilla. V. 1918 hän menetti

ainoan poikansa tämän palattua terveenä maailmansodasta, mutta jouduttua Rukajärvellä paikallisten kommunistien vangiksi. V. 1921 asui hänen luonaan nimismies H. H. Sivén, jonka traagillisesta kohtalosta kerrotaan toisessa paikassa lehteämme.

Tarton rauhansopimuksen tultua voimaan oli vainaja pakotettu siirtymään vaimonsa ja tyttärensä kanssa Suomeen. Täällä hän aloitti Lieksassa liikeyrityksensä, jota hoiti menestyksellä kuolemaansa saakka. Liikemiespiireissä hänet tunnettiin rehellisenä miehenä, johon voitiin täydellisesti luottaa.

Karjala-harrastukset eivät vainajalla täällä oloaikanaan olleet vieraat, vaikka hän ei niihin henkilökohtaisesti paljon ottanut osaa. Monet meistä muistavat esim. hänen osanottonsa eri osissa Suomea pidettyihin Karjala-kisoihin, joissa hän erittäin taitavana kurikisailijana puolusti kuntansa mainetta.

Vainaja kuului siihen kalevalaiskarjalaiseen aatelistoon, jonka kanssa oli sekä rattoisaa että hyödyllistä seurustella. Vainaja ei ollut käynyt päiväkkään koulua, mutta silti hän itseopiskelun avulla suoriutui hyvin sekä suomen- että venäjänkielessä. Vainaja oli tietorikas ja luonnollisen huumorintajun omaava. Elämäntätö oli hänellä valoisa. Ei ollut niin synkkää hetkeä, ettei Andrei Mauranen olisi silloinkin löytänyt valoisia pilkkeitä. Tätä valoisa maailmankatsomusta hän jakoi ympärilleen.

Vainajan maallinen tomu siunattiin Lieksan kirkon rukoushuoneessa, jonka rakentamiseen ja auttamiseen hän oli ottanut osaa, viimeiseen lepoon. Ruumiinsiunauksen toimitti Repolan entinen kirkkoherra, rovasti Fiilin pitäen samalla kauniin muistopuheen vainajasta. Vainajaa muistivat läheiset ja kaukaiset ystävät kukin ja kukkasrahastojen kautta.

Kaunista perinnäistapaa noudattaen syytti vainajan leski surutalossa vieraiden muistellessa vainajaa vihkiäiskynttilät, jotka 45 vuotta sitten olivat palaneet Repolan kirkossa Andrein ja Pelagia Maurasen vihkiäis-tilaisuudessa ja jotka oli kuljetettu rakkaina muistoesineinä läpi elämäntaipaleen.

F. V. N.

Arv. lehtemme lukijat ja ystävät!

Seuramme johtokunta on päättänyt lehden laajennettua toimintaohjelmaa silmällä pitäen ottaa lehden tähänastisen Viena-Aunus nimen tilalle jonkun sopivan nimen. Tällaiseksi nimeksi se on ajatellut lähinnä sanayhdistelmää: **K a r j a l a n h e i m o**. Kehoitamme arv. lukijoitamme keksimään lehdellemme uuden, vieläkin onnistuneeman nimen ja lähettämään ehdotukset meille lähiaikoina. Johtokunta ratkaisee nimikysymyksen lopullisesti vasta sen jälkeen kuin se on saanut kuulla lukijainkin mielipiteet. Siis nimeä keksimään!